

„Esi Dievo vaikas“

Krikštas mus daro „fideles“ – tikinčiais; tai žodis, kuriuo kaip ir tuo kitu, „sancti“ – šventieji – vadino vienas kitą pirmieji Jėzaus sekėjai, kuris vartojamas ir šiandien: kalbama apie Bažnyčios tikinčiuosius. – Pamąstyk apie tai! (Kalvė, 622).

birželio 24 d.

Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis... O balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano

mylimasis Sūnus, kuriuo aš
gėriuosī“ (Mt 3, 13.17).

Krikštu mūsų Tėvas Dievas tapo
mūsų gyvenimų vedliu, mus padarė
Kristaus gyvenimo dalininkais ir
mums atsiuntė Šventąją Dvasią.

Dievo galybė nušviečia žemės veidą.

Padarysime, kad pasaulis liepsnotų –
ta liepsna, kurią atėjai įžiebtį
žemėje!.. Ir tavo, mūsų Jėzau, tiesos
šviesa nušvies protus, tai bus
nesibaigianti diena.

Girdžiu tavo, mano Karaliau,
šauksmą stipriu balsiu, kuris
tebeaidi: „*ignem veni mittere in
terram, et quid volo nisi ut
accendatur?*“ Aš atėjau įžiebtį žemėje
ugnies ir taip norėčiau, kad ji jau
liepsnotų! Ir atsakau, visa savo
būtimi, jutimais ir galiomis: „*Ecce
ego, quia vocasti me!*“ Aš čia, nes
mane šaukei!

Viešpats Krikštu paženklino tavo
sielą neišdildoma žyme, esi Dievo
vaikas.

Vaike, ar neužsiliepsnoji troškimu
padaryti, kad visi Jį mylėtų?
(Šventasis Rožinis, Pirmasis šviesos
slėpinys).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/esi-dievo-vaikas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/esi-dievo-vaikas/)
(2026-04-04)